

ver lagt Besætning der ud; havde jeg Magt dertil, saa kom der ingen Besætning derud, saa længe Forret var i en saadan Tilstand. — Forslaget under Nr. 61 skal jeg ogsaa stemme for, fordi det altid er forekommet mig, at det var en Slags Sikkringsforanstaltninger, som man kunde være mere vis paa at beholde for sig selv, dem kommer man ikke saa let og henter, som man kommer og henter en Flaade ud af dens Leie. Desuden har det ogsaa i den sidste Krig vist sig, at det er et meget virksomt Middel, naar det bliver brugt med Dygtighed. Vi kunne jo ikke i vort Land blive fri for at bevilge meget mere, end vi efter vort Lands Størrelse burde, saa det forekommer mig, at naar man ikke bestandig skal blive stemplet som den, der aldeles Intet vil gjøre for Landets Forsvar, maa man slutte sig til Noget, hvorved man kan have Udbytte, at der kan opnaas et Resultat. Da Pengene en Gang skulle gives ud, maa de dog hellere gives ud til saadanne Ting end til Ting, om hvilke man selv tror, at de staae os i Stedet for at gavne. — Det er kun fordi, at jeg ikke har villet afgive min Stemme om disse 3 Punkter uden at have sagt mine Grunde derfor, at jeg har tilladt mig at opholde det ærede Thing nogle Døgn. Forresten skal jeg ikke videre blande mig i de interessante Stridigheder, vi have været Vidner til, og som blandt Andet ogsaa sætter Forsvarsvæsenet i Forbindelse med det sidste Valg. Man skulde virkelig tro, naar man hører et enkelt æret Medlems Udtalelse her i Aften, at den Plan med de 30 Millioner til Befæstningsvæsenet var et Hovedpunkt paa alle Valgtribuner sidste Gang, da vi havde Valg. Jeg kan imidlertid forsikre, at dette ikke allevegne har været Tilfælde, og jeg tror dernæst ogsaa, at der var mange Steder i Landet, hvor man i høieste Grad misbilligede dette Forslag om de 30 Millioner, men blot fandt, at dette var et mindre Onde end de 100 Millioner — der var endogsaa Nogle, der gik op til 200 Millioner — anderledes tror jeg ikke, man har Ret til at opfatte Valgene i Forhold til Befæstningsvæsenet; jeg vil i hvert Tilfælde gjøre Indsigelse mod, at jeg skulde være bleven valgt paa det Grundlag, at jeg vilde stemme for de 30 Millioner til Befæstningsvæsenet.

Scavenius: Jeg tillod mig at bede om Ordet i Formiddags i Anledning af en Yttring, der fremkom fra det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer). Det ærede Medlem yttrede nemlig, at han meget godt kunde forstaa, at Bestræbelserne for Liden maatte gaa ud paa at staae en regelmæssig Finantslov tilveie, og han kunde være enig deri og derfor gjøre en hel Del, men at det dog kom an paa Betingelserne, at man kunde forlange saa Meget, at det gik videre, end han i alt Fald kunde være med til. Nu tror jeg ogsaa, at vi fra vor Side fuld-

stændig maa indrømme ham dette; ogsaa vi have, idet vi ere gaaede ind paa det Forlig, som er sluttet i Finantsudvalget, gjort det væsentligt og nærmest for at opnaa en regelmæssig Finantslov for det kommende Finantsaar, men ogsaa for os er det ganske vist, at vi ikke under alle Betingelser vilde anse det for det absolut Væsentligste at opnaa en saadan. Jeg fandt mig foranlediget til at gjøre denne Bemærkning, just fordi det ærede Medlem angreb Forslaget om at bevilge den fuldstændige Gjennemførelse af Søforternes Forstærkning i det følgende Finantsaar; thi for os er dette Forslag et af de ubetinget væsentlige Punkter, et af de Punkter, uden hvilke vi ikke vilde hjælpe eller rettere ikke give nogen som helst Gaandsrækning til at staae den saa meget omtalte regelmæssige Finantslov til Veie. Jeg fandt mig over for det ærede Medlems Udtalelse foranlediget til ligesvem at sige dette. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har søgt meget stærkt at gjøre gjældende, at naar Folkethinget den 31te Marts f. A. vedtog visse bestemte Forslag, bevilgede visse bestemte Ting til Forsvarsvæsenets Fremme og deriblandt ogsaa Paabegyndelsen af Søforternes Forstærkning, kunde det ikke nu have nogen Betydning for de Bevillinger, der skulle gives i Aften, eftersom Folkethinget kun havde bevilget alt dette under den Forudsætning, at det andet Thing ogsaa vilde vedtage Finantsloven i sin Helhed, saaledes som Mindretallet i Fællesudvalget havde foreslaaet den, og som Folkethinget vedtog den. Allerede den ærede Ordfører har i saa Henseende gjort opmærksom paa, at hvad der end maatte have været Folkethingets Mening og Hensigt den Dag, er det i alt Fald nu en Rendsgjerning, at Folkethinget har ratificeret sin Afstemning den 31te Marts ved den 8de November at vedtage et Forslag, som fuldt ud gav den samme Bevilling, som der var givet den 31te Marts. Jeg maa her forøvrigt tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Yttring af det ærede Medlem og bede, nærmest af historisk Interesse, om en Dplysning i saa Henseende, idet det ærede Medlem fremkom med den Yttring, at, for saa vidt som Folkethinget ved sin Afstemning den 31te Marts var kommen bagefter Landsthingets Afstemning, vilde Folkethinget ikke være gaaet saa vidt, som det gik, saa vilde det ikke have vedtaget Finantslovsforlaget i den Form, som Fællesudvalgets Mindretal indstillede. Hvis dette virkelig var Tilfældet, er det en ganske særdeles interessant Dplysning, nu for Diebliffet ganske vist kun af historisk Interesse, men dog overordentlig interessant; men jeg kan ikke Andet end sige, at saa maatte vi fra vort Standpunkt takke det ærede Flertal for, at det ved denne Leilighed fremhævede i saa høi Grad, som det gjorde, den nyere Theori, at Finantsloven, efter at have været i Fællesudvalget, først skulde af-